

	Mænd.	Kvinder.	Tilsammen.
1816—20 . .	36,65 Aar.	37,67 Aar.	37,14 Aar.
1821—30 . .	38,01 —	38,76 —	38,37 —
1831—40 . .	36,83 —	37,64 —	37,23 —
1841—50 . .	35,85 —	36,89 —	36,37 —
1851—60 . .	35,14 —	36,69 —	35,91 —

Dr. Engel bemærker hertil: «Disse Tabeller ville være et Sørgebudskab for Mange, da de rive Folk ud af tidligere Illusioner. Deres Indhold er ogsaa overraskende. De modbevise, støttet paa saa store Tal, som ingensinde og intetsteds ere blevene anvendte til lignende Arbejder, den søde Tro, at den med de Dødes Gjennemsnitsalder indentificerede Middellevelid stadig skulde tillage eller være tiltagen.» Den nævnte Forfatter søgte selv at faa et gunstigere Resultat ved at anstille Beregningerne efter en anden Methode, — dog uden Held.

Marc d'Espine, der tidligere havde glædet sig over Levelidens Tiltagen i Genf siden Aaret 1561, maatte dog i Aaret 1847 erklære: «Den gennemsnitlige Alder synes her i de sidste 30 Aar at have naaet sit Højdepunkt og ikke at være i Stand til at komme videre. Livssandsynligheden er efter mine Tabeller (Resultater fra 1838—45 i hele Kantonnet) 43,62 Aar; efter Heyer var den 1814—30 47,21 Aar; efter Mallet (Byen alene) 1814—33 45,08 Aar.» Altsaa ogsaa her en Tilbagegang i den sidste Periode.

Uagtet det er umuligt at komme til mathematisk sikre Resultater, saa er det dog utvivlsomt, at der i de sidste Aartier i det Mindste ikke har fundet noget betydeligt Fremskridt Sted. Men en Forlængelse af Leveliden i de sidste to eller tre Aarhundreder er dog i højeste Grad sandsynlig.

Dødeligheden mellem Børn er som bekjendt overalt meget stor og da især i det første Aar, men i de forskjellige Lande er der dog stor Forskjel i saa Henseende. Dr. G. Mayr beregnede, at der i 50'erne og 60'erne paa 100 Levendefødte i det første Aar kom Dødsfald:

i Norge	10,4 pCt.	i Spanien	18,6 pCt.
Skotland.	11,9 —	Siebenbürgen . . .	19,0 —
Oldenburg.	12,3 —	Nederlandene . . .	19,6 —
Slesvig-Holsten-		Preussen	20,4 —
Lauenburg	12,4 —	Italien	22,8 —
Sverig	13,5 —	Ungarn	24,7 —
Danmark	{(1850-54) 13,6 —	Østrig (Cisleith.) . .	25,1 —
	{(1856-60) 14,4 —	Kroatien-Slavonien.	25,3 —
England	{(1838-54) 14,9 —	Militærgrænsen. . .	26,2 —
	{(1851-60) 15,4 —	Sachsen	26,3 —
Belgien	15,5 —	Baden	27,9 —
Frankrig	{(1840-59) 16,6 —	Bayern	30,7 —
	{(1851-60) 17,3 —	Württemberg. . . .	36,0 —

Naturligvis er denne store Dødelighed meget forskjellig i de forskellige Samfundslag. Efter de af Casper i Berlin anstillede Undersøgelser, havde den Riges Barn gennemsnitligt Udsigt til et 18 Aar længere Liv end den Fattiges!

Den store Dødelighed bevirkes ikke alene ved Børnenes naturlige Skrøbelighed, ved mangelfuld Næring, skødesløs Pleje og lignende Aarsager; men ogsaa Mord spille en betydelig Rolle. I Frankrig var af 100 grove Forbrydelser

1831—35 . .	2,25 Barnemord.	1846—50 . .	3,74 Barnemord.
1836—40 . .	2,97 —	1851—55 . .	4,28 —
1841—45 . .	3,44 —	1856—60 . .	6,45 —

I samme Tidsrum var Føsterfordrivelse i endnu stærkere Tiltagen, nemlig henholdsvis 0,19, 0,28, 0,44, 0,59, 0,85, 0,97 pCt. — De uægte Børn og Plejebørnene ere særlig udsatte for en snarlig Død ved en systematisk slet Behandling: allerede efter det første Aars Forløb er deres Tal næsten reduceret til det Halve. Ogsaa Hillebørnene ere i en forfærdelig Grad udsatte for dette Mordsystem. «Dette System voxer som en Dragesæd ud af en forbandet Jord, og det bærer forfærdelige Frugter i sig.»